

JÓNÁS TAMÁS

Összefoglaló

Üres az ágy mióta ketten.
Szögesdrót feszül a szívekben.
Kontyát bontja a fájdalom.
A plafon ég, az ágy alom.

Titkos vágyak és dúlt szerelmek.
Védtelenek a végtelennek.
Pofon a könnyre, korcs ajándék.
Jobb lehetne, ha másra vágnék.

Huncut és vad a nyár szüretje.
Üres az őszi domblemente.
Elégedetlen tél dorombol.
Megkésétt tavasz talpig rombol.

Szenvedély

sikereim csúcán még mindig olyan furcsán
még mindig mintha semmi mit érdemes szeretni
észlelésem antennái már nem engednek látni
belső hangok sincsenek már csak a napsugár
törpülnek a fák az ég s még sok a maradék
egyre kevesebb az én de erősebb benne a fény
csupa mosoly csupa nyugalom legendás unalom
sötét völgyek mélyén jön a parancs éljél
és nem érint meg semmi egy jó: menetelni
vár valami kékség nem egy van már két ég
s bármerre is lépnek párolognék égnék